

České taneční filmy pod newyorským nebem

Rozhovor s Miroslavem Konvalinou o „českém tanci na střeše“ ...

Příloha společné tiskové zprávy Českých center a Festivalu českých tanečních filmů ze dne 19. 8. 2021

Ve čtvrtek 26. srpna se na střeše České národní budovy na Manhattanu představí výběr českých tanečních filmů, přičemž divákům se zde představí hned čtyři snímky – *Delimitation*, *Roselyne*, *Efeméry* a *Fibonacci*... O rozhovor vedený přímo ve stylových prostorách letního kina Českého centra New York jsme požádali ředitele Miroslava Konvalinu...

Střecha České národní budovy je dnes již téměř pojem. V jarních a letních měsících se tady před pandemií konala řada programů, především filmových. „Tanec“ je tady vůbec poprvé?

Taneční vystoupení jsou za normálních okolností v České národní budově vždy vítanou součástí našeho programu, ať už ve velkém sále, v menším „tanečním sále“ na krajanském patře nebo v Galerii Českého centra New York. Jsem tu pouze dva roky, ale troufám si říct, že na střeše pod newyorskými mrakodrapy je moderní tanec výjimečně; před několika lety zde měl vystoupení například J. Bartovanec.

Jak jste se k tanečnímu tématu vůbec dostali?

Před zahájením pandemie jsme měli rozpracovány v různých fázích některé taneční projekty s našimi partnery, ale všechny musely být odloženy. S partnery jsme ale zůstali v kontaktu, a tak jsme se dozvěděli o tom, že Festival tanečních filmů Praha připravil kolekci experimentálních tanečních filmů, které vznikly během pandemie. Od organizátorů jsme se dozvěděli podrobnosti, že tzv. *dance for camera* snímky jsou poezií filmu a novým rozměrem tance. Naši američtí partneři během pandemie (například soubor Dušana Týnka v New Yorku), postupují podobně, takže jsme věděli, že o to bude i v Americe zájem. Navíc nám slíbili, že vyberou pár filmů, které jsou mimořádné svojí kvalitou a stojí za to je v Americe uvést a představit tak české tvůrce v souhrnném programu.

Ale vy jste šli o něco dál...

Ano. Rozhodli jsme se samotný program obohatit o živou taneční performanci české tanečnice Denisy Musilové a její americké taneční partnerky Tami Stronach (USA). Čeští tanečníci mají v Americe letité kontakty, které je třeba udržovat a rozvíjet, chtějí na tento program pozvat své přátele, autoři snímků pošlou videopozdravy a čekáme, že to bude vpravdě česko-americký taneční večer, který tu v posledních dvou letech chyběl.

Jakou roli hraje „tanec“ v kontextu programové činnosti Českého centra New York?

Neverbální divadlo a tanec má v programové strategii Českého centra New York mnohaletou tradici, jeho uvádění však zastavil Covid. Začalo se experimentovat. Na začátku pandemie jsme například sdíleli filmový taneční projekt newyorského studia Dušana Týnka, ale až teď máme projekt, který dokáže současnou českou taneční dobu reflektovat v Americe.

Jak vůbec „ladí“, český tanec a americký divák?

Řada českých partnerů – od organizátorů českých tanečních přehlídek přes soubory a jednotlivce má v Americe dlouhodobé vztahy, jezdí sem pravidelně. Charakteristikou není fakt, že se jedná o české projekty v Americe, ale to, že jde mezinárodní projekty a soubory s českou účastí. Právě mezinárodnost, diverzita, prolínání - je cenné. Pro některé české

tanečníky z regionů je v moderním tanci těžké najít adekvátní partnery a soubory u nás, proto míří do New Yorku, kde se zapojují snadněji do nejrůznějších projektů, které jim konvenují, což přispívá jejich uměleckému i osobnímu rozvoji.

Jak hodnotíš význam a atraktivitu celého projektu?

Večer Českého centra New York s tanečníky uvádějícími živě na střeše Národní budovy na Manhattanu české experimentální taneční filmy v amerických premiérách je zážitek, na který se osobně velmi těším a děkuji Festivalu tanečních filmů Praha za perfektní spolupráci na přípravě. Bude zároveň příležitostí strávit večer s americkými umělci a příznivci, kteří by, nebýt pandemie, pracovali s českými partnery a zahrnovali je do společných projektů. Osobností ztělesňující úzkou česko-americkou spolupráci v taneční oblasti v New Yorku je Denisa Musilová, která sem přiletí a bude zde osobně přítomna. Celým večerem pak provede diváky spolu s Američankou Tami Stronach...

... a kdybys to shrnul třemi slovy?

Magické, neotřelé, živé – těšíme se. Promiň, bylo jich pět, ale bylo to nutné (*smích*).

.....

VÍCE O...

Kolekce českých tanečních filmů vlastně vznikly během pandemie a jí navzdory. Dance for camera snímky jsou poezií filmu a novým rozměrem tance. V Česku se podporou, produkcí a prezentací této experimentální linie kinematografie věnuje systematicky Festival tanečních filmů. Jeho kurátorský výběr obsahuje hlavní cenou festivalu oceněný snímek Terezy Vejvodové a Markéty Jandové *Delimitation*, environmentální esej Tomáše Hubáčka a Marie Gourdain *Fibonacci*, filmové zpracování sóla Cécile da Costa Roselyne v režii Terezy Vejvodové a film *Efeméry* Viliama Dočolomanského a Jiřího Matouška.

Podrobnější informace na <https://new-york.czechcentres.cz/program/vecer-s-festivalem-tanečních-filmů-praha-filmové-leto-na-strese>

Ptala se: Petra Jungwirthová